

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 140 af 7. Maj 1937 om Naturfredning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 872; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 577).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Josiassen): Som man vil se af Betænkningen over det foreliggende Lovforslag, har Udvalget holdt 5 Møder og haft Samraad med Statsministeren. I Udvalget har der egentlig ikke hersket nogen Uenighed om selve Lovforslagets Princip, idet man har været enig i, at Spørgsmaalet om Hjemmel for Tinglysning af de af Strandfredningskommissionen fastsatte Byggelinier maatte bringes i Orden, for at der kunde blive tilvejebragt Klarhed for saavel Køber som Sælger.

Derimod har Spørgsmaalet om i Loven at indsette en Tidsfrist for Afgørelsen af Fredningssager været Genstand for megen Forhandling. Det samme Spørgsmaal var ogsaa fremme under Naturfredningslovens Behandling i 1938, men dengang enedes man om at opgive Tanken om en Tidsfrist og at indsette i Loven følgende Bestemmelse: „Hvis Overfredningsnævnets Tilladelse nægtes, kan Ejeren kræve Fredningssag rejst i Overensstemmelse med Naturfredningslovens almindelige Bestemmelser.“ Hermed fandt man, at Ejerenes naturlige Interesser vilde være sikrede, og efter hvad jeg har faaet oplyst under Sagens Behandling — noget, som hele Udvalget i øvrigt er bekendt med —, har der ikke for Ministeriet, Overfredningsnævnet eller Udvalget for de grønne Omraader foreligget noget, der kunde føre til den Opfattelse, at den i 1938 foretagne Afbalancering af Samfundets og den enkelte private Ejers Interesser nu burde undergaa en ny Forskydning. At fastsætte en Tidsfrist for, hvilke Sager der skal være afgjort til den og den Tid, vil efter min Opfattelse ikke være formaalstjenligt for nogen Part, og slet ikke under de alvorlige og økonomisk anstrengende Tider, som vi oplever. Fra Stats-

ministeriets Side gør man ogsaa gældende, at det ikke mindst under de nuværende Forhold vilde være uheldigt. Statsministeriet maa derfor fraraade, at man genoptager Tanken, og anser det for rigtigst, at man bliver staaende ved den i 1938 aftalte Ordning.

Det fremgaar tillige af Betænkningen, at Foreningen „De grønne Omraader“ har haft Foretræde hos Ministeren. Foreningens Ønsker gik i Retning af en almindelig Revision af Loven, altsaa langt videre end det foreliggende Lovforslag. Naturligvis kunde man ikke gaa ind paa disse Betragtninger, eftersom Loven ikke har virket mere end 3 Aar og ingen reelle Klager har foreligget. Deputationen ankede over, at Fredningssager ofte blev holdt hen i lang Tid til Gene for den interesserede Part, men under Samraadet med den højtærede Statsminister lovede denne, at specielt de Fredningssager, der rejses paa Foranledning af private Grundejere i Henhold til Loven af 13. April 1938, skal blive fremmet mest muligt.

I Udvalget har der endvidere været fremsat Ønske om ved en Bestemmelse i Loven at paalægge Overfredningsnævnet at sørge for, at der tilgaaar enhver Ejer af Arealer, der omfattes af en samlet Naturfredningsplan, skriftlig Meddelelse herom. Det sker allerede, og Ministeriet har tilkendegivet, at det ogsaa fremtidig vil ske. Endvidere vil Fredningssager blive bekendtgjort i Statstidende, og ydermere udsendes der en Blanket af Overfredningsnævnet. Disse Blanketter udsendes i passende Antal til vedkommende Kommunalbestyrelse, der forsyner dem med Matrikelnummer, Navn og Adresse og besørger dem videre. Og lad mig føje til: For at Grundejerne kan være bekendt med, hvad der foregaar, staar der paa Foden af denne Blanket: „Hvis Overfredningsnævnets Tilladelse nægtes, kan Ejeren kræve Fredningssag rejst i Overensstemmelse med Naturfredningslovens almindelige Bestemmelser.“

Et Mindretal inden for Udvalget bestaaende af Venstres og Det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer stiller et Par Ændringsforslag med Henblik paa at indføre en Tidsfrist paa 3 Aar, inden hvilken en foreløbig Fredningsplan skal afløses af en endelig Fredning eller helt bortfalde. Disse Ændringsforslag vil de to Partier antagelig nærmere gøre Rede for, men paa Flertallets Vegne, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, maa jeg fraraade det høje Ting at stemme for de to Ændringsforslag. I øvrigt henviser jeg til de i